

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**D. D. Emanuelis Gonzalez Tellez, In Inclyta Salmanticensi
Academia Collegii Majoris Conchensis Alumni, &
antiquioris vespertinæ Sacrorum Canonum Cathedræ
propriarii Interpretis; in Pinciano Sanctæ ...**

Additis Notis uberioribus ab Historia, & Chorographia

Complectens Librum Qvintum

González Téllez, Emanuel

Frankofurti Ad Moenum, 1690

Caput XXIII. Episcopo, & Capitulo a Venetensi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74544](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74544)

4. *e Imperitiam medicantis*) Ut plerumque contingit, ut supponitur in *l. illicitas 6. §. sicuti. ff. de offic. Presid. l. 2. l. 3. l. si servus 27. §. si ex plastro, ff. ad leg. Aquil.* plura de simili imperitia, & quomodo culpa annumeretur, congesserunt Mornac. in *dict. l. illicitas, §. sicuti*, D. Joannes Suarez ad *leg. Aquilianam lib. 3. cap. 2. sect. 6.* & nos in *cap. ad aures. de atar. & qualis.*
5. *f. Dolor Patris*) Qui maximus est, *l. nam etsi parentibus, ff. de inoffic. l. nec in ea. ff. ad leg. Jul. de adult. l. ult. Cod. de curat. furios.* Probat latè Perez de Lara de *vita hominis cap. 36.* plus enim parentes amant filiorum vitam, quam suam, juxta ingentem & intentum amorem paternum, quo nullus est major. Latinus Pacatus in *panegy. ad Theodos.* ibi: *Quod ita instituyente natura plus serè filios nostros, quam nosmetipsos diligamus.* Tertul. *lib. 2. aduers. Marcion.* ibi: *Duritia populi talia remedia compulerat, ut vel posteritatis suis prospicientes legi diuine obedirent, quis enim non magis filiorum suorum salutem, quam suam curat?* Idque confirmant Aristot. *18. Ethicor. c. 12.* Sabellicus *l. 3. c. 4.* & elegantissime expressit Alciacius *emblem. 193.* & latè illustrant Tiraquel. in *præfatione ad leg. si unquam num. 7.* Alcanius Clementius de *patria potest. cap. 4.* Petrus Gregor. in *prælud. optimi Iurisconsulti, l. 5. cap. 7.* Petrus Faber *lib. 3. semestr. cap. 8.* Robertus *l. 2. rer. judic. cap. 15.* Unde maximè lugent parentes filiorum obitum; Jacob enim scissis vestibus

indutus est cilicio lugens filium suum; congregatisque liberis suis dicebat: *Descendam ad filium meum lugens in infernum;* ut refertur *Genes. cap. 42. vers. 36.* & *David lib. 2. Regum, cap. 8.* aebat: *Filii mei Absolon, quis mihi tribuat, ut moriar pro te.* Et quidam pater apud Ovidium *epist. 1. ita Deos precabatur.*

Dij, precor, hoc jubeant, ut euntibus ordine satii, Ille meos oculos comprimat, ille tuos.

Probavi in *cap. 2. de presumptionibus.*

g. Postulavit ab ipso.) Non tamen exinde homicidium ipsum fateri videtur; siquidem qui extrajudicialiter petit veniam ad cautelam, non censetur fateri delictum, ut probant latè Farinac. in *praxi, tom. 1. tit. de inquisit. quasi. 5. num. 24.* Azevedo in *l. 1. tit. 25. lib. 5. recopit. Decianus in tract. crimin. lib. 3. cap. 35. num. 85.* Covarr. in *cap. alma, part. 1. §. 12. num. 1.* nisi veniam petat in judicio, & non ad cautelam, quia tunc eo ipso fatetur reatum; quo modo intelligitur textus in *cap. Venerabilem, de elect.*

h. Confessus fuerit.) Cui fides hoc casu adhibenda erat, *lib. 2. tit. Cod. ad leg. Jul. repetundar.* Secus si dixisset filium suum ab eo occidum fuisse, quia tunc talis depositio neminem onerat, *lib. si quis 3. §. 1. lib. Gajus 22. ff. ad Syllan. lib. 4. ff. de iust. ficis. lib. 28. in fine, ff. ad Vellejanum, lib. 39. ff. de pignor.* notavit Gothofr. in *lib. 6. Cod. de testam.*

CAPUT XXIII.

Episcopo, & Capitulo a Venetensi.

IOannes sacerdos humili nobis insinuatione monstravit, quod cum die quadam pulsaret campanas, ut *b* signo dato conveniret populus fidelium ad divina, cadens tintinnabulum percussit quendam manentem puerum coram eo, qui licet vulneratus in capite per mensem curam recepit medicorum; post mensē tamen, quia vulnus erat mortale, decessit. Unde nobis humiliter supplicavit, ut misericorditer agentes cum ipso, permitteremus sibi exequi officium sacerdotis, Nos igitur attendentes, quod dicto sacerdoti, qui dabat operam rei licitæ, nihil potuit imputari, si casus omnes fortuitos non previdit: disc. v. m. quatenus, si vobis confiterit rem ita esse, dictum sacerdotem, si aliud canonicum non obtulerit, sacerdotale officium sublato cujuslibet appellationis obstaculo, exequi permittatis.

NOTÆ

1. *a Venetensi.*) Ita etiam legitur in quinta collectione, *sub hoc tit. cap. 3.* De dicepsi Venetensi nonnulla notavi in *cap. 22. de regulat.*
2. *b Signo dato.*) Plerumque pulsatio campanæ ad fideles congregandos in Ecclesia dicitur signum datum, *cap. solent, 50. de consecr. dist. 2.* ibi: *Solent plures, qui se sejunare putant in quadragesima, mox ut signum audierint, ad horam novam comedere.* Greg. Turon. de *vitis Patrum in Gregor. Lingon. Episcopo*, ibi: *Commotoque signo, sanctus Dei, sicut reliqui, novus ad officium Do-*

minicum consurgebat. Et inde campana ipsa signum dicitur. Idem Turon. in *Nicetio Episcopo Lugdun.* ibi: *Quod presbyter audiens gavisus suscitavit signum ad vigilias commoveri.* Einardus de *translat. sancti Marcellini, & Petri, lib. 3. cap. 15.* ibi: *Turricula, que signa basilica continebat, ab eis conspici potuisset.* Et *lib. 6. capitul. tit. 168.* ibi: *Ut sacerdotes signa tangant horis canonicis.* Alia adducit Rosveidus in *Onomast. tom. 2. de vitis Patrum, verbo Signum percutere.* Novarin. *lib. 1. schediasmat. cap. 17.* De origine convocandi populum ad Ecclesiam per sonum campanæ, egi in *cap. 1. de offic. consod.* & textum hunc exposui supra in *cap. de casero.*